

عنوان مقاله:

گرایش به مصرف گونه های موسیقی مردم پسند و میزان پرخاشگری در میان دانشجویان (مطالعه موردی: دانشجویان دانشگاه اصفهان)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 2، شماره 8 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رضا صمیم - دانشجوی دکتری جامعه شناسی دانشگاه اصفهان و مدیرگروه مطالعات فرهنگی، پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی

وحید قاسمی - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر رابطه گرایش به مصرف گونه های موسیقی مردم پسند ایرانی و غربی و میزان پرخاشگری در بین دانشجویان را مورد مطالعه قرار می دهد. مشاهده برخی نشانه های پرخاشگری در میان دانشجویانی که تمایل بسیار زیادی به گونه های موسیقی مردم پسند- به خصوص گونه های غیربومی آن- دارند انگیزه اصلی انجام این پژوهش است. هدف اصلی تحقیق نشان دادن وجود رابطه معنادار میان مصرف موسیقی مردم پسند و میزان پرخاشگری است. برای نیل به این هدف، تعداد 410 نفر از دانشجویان دانشکده های دانشگاه اصفهان به کمک پرسشنامه محقق ساخته سنجش گرایش موسیقایی و پرسشنامه پرخاشگری، مورد آزمون قرار گرفتند. بر اساس یافته های حاصل از پیمایش مشخص شد میان گرایش به مصرف موسیقی مردم پسند و میزان پرخاشگری رابطه معناداری وجود دارد. در مورد گرایش به مصرف موسیقی مردم پسند ایرانی بعد از انقلاب، جهت رابطه منفی و در مورد گرایش به مصرف انواع دیگر موسیقی مردم پسند، جهت رابطه مثبت بود. کمترین و بیشترین گرایش به مصرف گونه های موسیقایی مورد بررسی، به ترتیب متعلق به موسیقی مردم پسند ایرانی بعد از انقلاب و موسیقی مردم پسند غربی (رپ، راک و هوی متال) بود که دوستداران موسیقی اخیر دارای بیشترین اختلال پرخاشگری بودند. در انتها به این نتیجه رسیده ایم که اگر بپذیریم موسیقی مردم پسند به علت ویژگی های خاص موسیقی شناسانه ای که دارد با ویژگی های روحی جوانان سازگارتر است و نمی توان آن را از سبک زندگی مصرفی این قشر حذف کرد. باید به فکر گونه ای از این موسیقی بود که کمترین پیامدهای رفتاری و اجتماعی را برای مصرف کنندگان آن به بار آورد. در میان این انواع، گونه ایرانی بعد از انقلاب بهترین به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

مصرف فرهنگی، مصرف موسیقایی، موسیقی مردم پسند، میزان پرخاشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541660>

